

ВАРІАЦІЇ ВІСЦЕРАЛЬНОГО КОМПОНЕНТА ЖИРОВОЇ ТКАНИНИ ЯК ПРОГНОЗ-НЕГАТИВНИЙ МАРКЕР ПЕРЕБІГУ ОЖИРІННЯ У ХВОРИХ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ 2 ТИПУ

Марченко А. С., Коряк В. В.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

В останні роки значна увага дослідників у всьому світі прикута до проблеми надлишкової ваги та ожиріння, що пов'язано з їх значною розповсюдженістю та впливом на якість життя пацієнтів. Окрім того доведено, що жирова тканина має високу гормоноподібну активність (синтезує понад 20 високоактивних речовин), перебігає в поєднанні з багатьма захворюваннями внутрішніх органів та негативно вплив на їх перебіг. Найбільш часто поєднання ожиріння реєструється у пацієнтів з цукровим діабетом 2 типу (ЦД): взагалі визначається майже сто відсотковий їх поєднаний перебіг.

Мета роботи: дослідити питому вагу вісцерального компоненту жирової тканини у пацієнтів на ЦД 2 типу з різними ступенями ожиріння та встановити її можливий вплив на ураження серцево-судинної системи.

Матеріали та методи. Обстежено 213 хворих на ЦД 2 типу, які перебували на лікуванні в ендокринологічному відділенні університетської клініки ХНМУ. За індексом Кетле ожиріння 1ст. було встановлено у 80 осіб (34,6%) та 2 ст. - у 58 пацієнтів (25,1%).

Розподіл жирової тканини в організмі визначали при оцінці результатів, отриманих при проведенні дослідження з використанням «Монітору складу тіла OMRON BF511».

Результати та їх обговорення: при вимірюванні кількості жирової тканини «монітором...», який дозволяє оцінити кількісні взаємовідносини різних складових жирової тканини у відсотковому еквіваленті було встановлено, що при ожиріння 1 ст. та ЦД 2 типу рівень підшкірного жиру складав 40-50% та вісцерального 25-30%. Для 2 ст. ожиріння було характерним збільшення як підшкірного (50-60%), так і вісцерального жиру – до 30-35%. Встановлено, що накопичення вісцерального жиру є прогностично більш несприятливим, через залучення до патологічного процесу органів-мішенів та, таким чином, погіршення клінічної симптоматики. Нами було встановлено, що майже у 50% хворих, які мали 1 ст. ожиріння реєструвалися негативні зміни в показниках ліпідного спектру крові та визначали клінічні прояви ІХС. При 2 ст. ожиріння ознаки атеросклеротичного процесу були притаманні 70% осіб на ЦД 2 типу.

Висновки: збільшення питомої ваги вісцерального компоненту жирової тканини з прогресуванням ступеню ожиріння є прогностично-негативним маркером стосовно розвитку метаболічних зсувів та серцево-судинних ускладнень.